

Het nieuwe humanisme – vrijheid

Essay over vrijheid en politiek

Vrijheid verbonden aan voorwaarden zoals de politiek dit nu hanteert, is geen vrijheid. Onder voorwaarden bewegingsvrijheid terug toelaten zoals nu het geval is, is een verkapt vorm van lijfeigenschap. Dit horig zijn aan een overheid, een overheid die zo in het privéleven van de mensen ingrijpt, gaat vroeg of laat een weerbots krijgen. Je kan dit nu al op niet geringe schaal bemerken want er ontstaat een tegenbeweging. Velen wensen deze ketens van gevangenschap van zich af te werpen. Anderen willen de gevoelens die al die maatregelen en leugens met zich meebrengen overstijgen door een grotere innerlijke vrijheid te voelen. Ze willen zich veel intensiever met zichzelf en de omgeving verbinden. Weer anderen denken dieper na over wat vrijheid betekent en stellen zich vragen hoe vrijheid ontwikkeld kan worden.

Uiteindelijk willen we in geen geval terugkeren naar de maatschappij van voor corona, waarin iedereen onder de moordende drang van winst, gejaagdheid, stress, dogma's, indoctrinatie, leugens en suggestieve angsten moet leven. Je kan Corona zien als een extreme uitvergroting van wat reeds voordien bezig was. De maatschappij was reeds in een volle desintegratie, maar we zagen het nog niet (helemaal).

Als we de vrijheid enkel uiterlijk benaderen, dan betekent dit dat we mogen gaan en staan waar we willen. Dit is evenwel niet genoeg, we willen ook een innerlijke vrijheid ontwikkelen. Maar zelfs aan deze uiterlijke vrijheid gaat een lang en intensief proces vooraf. Deze uiterlijke vrijheid moet eerst en vooral gedacht worden, pas dan kan er sprake zijn van een uiterlijke vrijheid. Met andere woorden, je kan enkel een vrijheid ontwikkelen als je deze zelf eerst denkt. Pas dan ontstaat er een grotere innerlijke vrijheid waarbij er inzichten komen, de mens allerlei bindingen en angsten kan overwinnen en een grotere bewegingsvrijheid of een uiterlijke vrijheid kan ontstaan. Uit het zelfstandig onderzoeken, het waarnemen en denken over zaken die je interesseren, bevrijdt de mens zich van zijn afhankelijkheden, overstijgt hij dogma's, ontstaat een grotere vrijheid in het denken en komt er een vrijheid in de gedachten. Wie hier de moed en het inzicht vindt om zelf te denken en van daaruit zijn leven te ordenen, al is het maar op een klein deelgebied, bemerkt al snel dat zijn leven zinvoller wordt, dat zijn leven vreugdevoller wordt en dat de handelingen natuurlijker worden. Op die manier werken mensen niet alleen mee aan hun eigen ontwikkeling, maar ook moedig mee aan de maatschappij in zijn geheel om die met een grotere vrijheid te bevruchten.

Ieder mens moet zelf zijn vrijheid verwerven. De vrijheid begint daar waar de mens deze vrijheid denkt, dit denkproces in overeenstemming brengt met z'n gevoelsleven en zelfs tot in de praktijk omzetten.

Neem de economie. Als je vertrekt vanuit de premisse van winst, dan ga je alle bedrijven en economische systemen vanuit deze winstmaximalisatie opzetten en streeft eenieder naar winst. Op die manier zet je niet de mens als vrij wezen centraal, maar de winst en alles wat erbij hoort zoals macht. Als je daarentegen de economie meer laat afhangen van wat de mensen nodig hebben en de bedrijven ertoe aanzet om producten te maken die de mensen willen en niet wat het bedrijf wilt dat de mensen kopen, dan zijn we zeker al een heel eind verder. Op die manier staan de behoeften van de maatschappij centraal en niet de winst voor het bedrijf en uiteindelijk je eigen gewin dat je daaruit kan halen.

Als er meer vanuit de behoeften van de mens vertrokken wordt, dan ontstaat er niet alleen een andere economie, maar ook een totaal andere maatschappij. De mensen zullen zich dan ook vrijer voelen. Angsten, bezorgdheden, dwang en dergelijke meer zullen niet meer in die mate het bewustzijn van de mensen bezetten.

Al de maatregelen worden door mensen bedacht en in wetten omgezet. Met andere woorden creëert de mens zelf deze maatregelen. Als we deze onzin kunnen uitdenken en doorvoeren, dan moet een grotere vrijheid ook bedacht en in de praktijk omgezet kunnen worden, toch? De voorbije jaren is het duidelijk geworden dat de politiek haar geloofwaardigheid totaal verloren heeft. Zo kon je zien dat merkwaardig genoeg alle 'wereldleiders' op hetzelfde moment steeds dezelfde tekst naar voor brachten, Alexander De Croo, Mark Rutte, Emmanuel Macron of Justin Trudeau of de immer verwaaid uitziende Boris Johnson. Dat kan zeker geen toeval zijn. Verder is het ook zo dat de politiek geen andere meningen, andere wetenschappelijke visies toegestaan heeft. Wie neemt hier de verantwoordelijkheid op als blijkt dat vaccins schade toebrengen en als blijkt dat de maatregelen meer nevenschade teweeggebracht hebben dan heil.

Duidelijk is evenwel dat de politiek te sterk ingegrepen heeft de persoonlijke levenssfeer van de mensen en dat de politiek de mensen gestuurd heeft in een heel specifieke richting. Of ze dit moedwillig gedaan hebben of niet laat ik in het midden. De beslissingen door de politiek genomen, waren zo ingrijpend dat het in het diepste van de beslissingskracht van het individu ingegrepen heeft. De politiek mag niet, mag nooit in deze gebieden ingrijpen die tot de individuele levenssfeer behoren. Adviseren mag, zo nefast ingrijpen waarbij ze alles bepalend zijn mag nooit ofte nimmer. De vrijheid die ieder volwassen mens moet hebben is dat hij zelf mag en moet beslissen over zijn gezondheid, over onderwijs en over religie. Zelfs bij (vermeend) dreigend gevaar moet de volwassen mens zelf kunnen beslissen. Natuurlijk moet er wanneer gevaar dreigt genoeg en voldoende informatie gegeven worden en dan moeten er natuurlijk ook andere invalshoeken meegedeeld worden. Pas dan kan de mens vrij en zelfstandig beslissen. Het meest criminele is dat moedwillig door de politiek, de media en de academische wereld andere wetenschappelijke inzichten en disciplines niet aan bod gekomen zijn en niet aan bod mochten komen. Na deze crisis moet daar dringend een heel grondig debat over volgen en kan er aan introspectie gedaan worden zodat dit nooit meer kan en mag gebeuren.

Dit sterk ingrijpen van de politiek in de privé-sfeer kan ook omgekeerd worden. De burger moet in de politiek kunnen ingrijpen zodat zijn behoeften en wensen daarin weerspiegeld worden. De politiek dient de mensen mogelijkheden aan te reiken om zich te ontwikkelen, om hun vrijheid verder te ontwikkelen en burgers, groeperingen, bedrijven, belangengroepen en veel meer zien samen te brengen zodat er onderling gesprekken kunnen ontstaan zodat er vandaaruit goede beslissingen kunnen genomen worden. Hoe dit in de toekomst kan gebeuren mag niet alleen door experts bedisseld worden. We hebben gezien tot welke grove fouten dit kan leiden.